

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru stabilirea unor măsuri referitoare la resursele umane necesare instituțiilor din cadrul
sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională și pentru completarea
Codului penal

Având în vedere competențele instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, dar și faptul că în aceste domenii există responsabilități care nu pot fi amânate sau îndeplinite în alte termene decât cele stabilite de lege,

În considerarea faptului că realitatea socială este într-o continuă evoluție, aspect ce determină necesitatea permanentă de adaptare a instituțiilor statului la noile provocări apărute, precum și la contextul internațional recent determinat de existența unor conflicte armate în proximitatea teritoriului statului român,

Având în vedere că România este parte la Convențiile de la Geneva din 1949 care pun bazele dreptului internațional umanitar și la cele trei protocoalele adiționale la acestea, precum și că și-a exprimat susținerea pentru Documentul Montreux din 17 septembrie 2008 privind obligațiile juridice internaționale relevante și bunele practici pentru state în legătură cu operațiunile societăților militare și de securitate private care acționează în timpul conflictelor armate, iar în prezent contextul internațional este marcat de îngrijorării exprimate cu privire la multiplele încălcări ale drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar care continuă să fie raportate în legătură cu operațiunile din ce în ce mai numeroase ale companiilor private militare și de securitate,

Întrucât personalul militar și polițienesc activ are pregătire specială în utilizarea armelor, tacticilor de luptă și de intervenție, iar posibilitatea de a opera fără supraveghere într-un mediu de conflict poate duce la transferul cunoștințelor și experienței acumulate în serviciul statului român în beneficiul societăților militare private sau chiar teroriste, mai ales în cazul în care aceștia devin instructori sau combatanți pentru grupuri implicate în conflicte armate,

Ținând seama că implicarea polițiștilor, polițiștilor de penitenciare sau a cadrelor militare în conflicte armate, ca mercenari poate fi interpretată ca o implicare indirectă a statului român și ar putea afecta imaginea internațională a României, atrage sancțiuni diplomatice sau conduce la tensionarea/deteriorarea relațiilor cu statele implicate,

Având în vedere că suspendarea raporturilor de serviciu ale polițiștilor sau polițiștilor de penitenciare reprezintă în realitate o suspendare a principalelor sale efecte – prestarea muncii și plata acesteia – ce se manifestă printr-o încetare temporară a ducerii la îndeplinire a atribuțiilor specifice din fișa postului, dar și că pe durata suspendării raportului de serviciu persoana respectivă își păstrează calitatea de funcționar public cu statut special, suspendarea operând numai în privința obligației de plată a salariului/indemnizației în schimbul muncii depuse,

În considerarea faptului că legislația specifică nu prevede posibilitatea șefului unității de a dispune încetarea suspendării, respectiv a concediului fără plată atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către polițistul, polițistul de penitenciare sau cadrul militar în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale interdicțiilor prevăzute de statutele profesionale,

Luând în considerare că în prezent, legislația română interzice menținerea în activitate a polițiștilor și cadrelor militare după vârsta de 60 de ani, cu excepția celor care au grade de chestori de poliție, chestori principali de poliție, chestori-șefi de poliție, chestori generali de poliție, respectiv generali, dar până la 62 de ani, iar în conformitate cu normele generale ale legislației naționale, există posibilitatea menținerii în activitate a acestora până la vârsta de 65 de ani, în anumite condiții, ceea ce ar trebui reglementat și în statutele profesionale ale polițiștilor și cadrelor militare, având în vedere importanța acestor instituții pentru siguranța publică și apărarea națională,

Întrucât, se constată un decalaj între reglementările specifice statutelor polițiștilor, polițiștilor de penitenciare și ale cadrelor militare și legislația generală ce permite menținerea în activitate până la vârsta de 65 de ani,

Având în vedere necesitatea asigurării unei stabilități continue în instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, se impune reglementarea unui cadru legislativ care să permită menținerea în activitate a polițiștilor, polițiștilor de penitenciare și cadrelor

militare până la vârsta de 65 de ani, la cerere, în condițiile în care acest personal îndeplinește standardele de sănătate și performanță necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin,

Întrucât în prezent există o nevoie urgentă de a răspunde rapid la provocările recente cu care se confruntă sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, iar lipsa unor măsuri de adaptare a normelor în vigoare ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra funcționării acestora concretizată în imposibilitatea păstrării, la cerere, a personalului cu experiență și specialitate în domenii de activitate importante ale acestora,

În contextul actual al deficitului de personal și de expertiză pe domenii de importanță strategică în instituțiile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și al schimbărilor rapide în domeniul securității naționale și internaționale, în care cerințele pentru personalul instituțiilor de ordine publică și apărare sunt din ce în ce mai complexe și solicitante și necesită specializare și abordare strategică de nivel ridicat, este esențial ca resursele umane competente, cu experiență și expertiză solidă, să rămână active și disponibile pentru a face față provocărilor,

Întrucât desfășurarea în continuare a activității polițiștilor, polițiștilor de penitenciare și cadrelor militare, la cerere, ar contribui la păstrarea unor standarde ridicate de profesionalism și eficiență în instituțiile responsabile din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, iar demersul prezintă o celeritate în abordare, context în care soluția adecvată pentru rezolvarea problemei o constituie promovarea unui proiect de act normativ sub forma unei ordonanțe de urgență a Guvernului,

Luând în considerare aceste aspecte care justifică urgența demersului ce impune o soluționare prin intermediul delegării legislative în sarcina Guvernului, în caz contrar fiind apreciat că ar putea apărea o serie de consecințe negative legate de scăderea capacității operaționale, creșterea presiunii pe procesul de recrutare și instruire și necesitatea asigurării continuității și eficienței în realizarea atribuțiilor instituțiilor esențiale ale statului în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, cu un impact grav asupra funcționării instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională,

Având în vedere aspectele prezentate, la care se adaugă contextul actual, caracterizat de incertitudini economice, sociale și de securitate, adoptarea acestei ordonanțe de urgență reprezintă o măsură imperativă pentru a asigura continuitatea în activitatea instituțiilor din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională. Continuarea activității de către polițiști, polițiștii de penitenciare și cadre militare, cu condiția ca aceștia să îndeplinească cerințele de sănătate și performanță, va contribui la menținerea unui nivel ridicat de profesionalism în instituțiile responsabile cu securitatea națională și protecția cetățenilor,

Ținând seama că elementele sus-menționate constituie premisele unei situații urgente și extraordinare care impune adoptarea de măsuri imediate în vederea stabilirii cadrului normativ adecvat, precum și că neadoptarea acestor măsuri cu celeritate poate avea consecințe negative asupra modului de intervenție a structurilor implicate, reglementarea operativă neputându-se realiza pe calea procedurii obișnuite de legiferare, ce presupune un orizont de timp îndelungat,

Întrucât aspectele vizate constituie o stare de fapt obiectivă, cuantificabilă, extraordinară, independentă de voința Guvernului și a cărei reglementare nu poate fi amânată, se impune adoptarea de măsuri imediate prin ordonanță de urgență,

Ținând cont de faptul că toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență, extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Art. I - Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 27²⁷, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), șeful unității dispune încetarea suspendării aprobate în condițiile art.27²⁶ atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către polițistul în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale interdicțiilor prevăzute la art.45 alin.(1).”

2. La articolul 45 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român.”

3. La articolul 69¹, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) După împlinirea vârstei de 60 de ani, polițiștii prevăzuți la alin. (2) pot fi menținuți în serviciu până la împlinirea vârstei de 65 de ani, la cerere, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, cu aprobarea anuală a ministrului afacerilor interne.

(4) În raport cu nevoile de încadrare, polițiștii, alții decât cei prevăzuți la alin. (2), pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare, până la vârsta de 65 de ani, la cererea acestora, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, după cum urmează:

- a) cu aprobarea anuală a ministrului afacerilor interne, pentru ofițerii de poliție;
- b) cu aprobarea anuală a inspectorilor generali/similari, pentru agenții de poliție.”

Art. II - Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14¹, după alineatul (4¹) se introduce un nou alineat, alin.(4²), cu următorul cuprins:

„(4²) Persoana care a aprobat concediul fără plată prevăzut la alin. (2) sau prelungirea acestuia dispune întreruperea concediului fără plată atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către cadrul militar în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale prevederilor art. 28 - 30.”

2. La articolul 30, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Cadrelor militare în activitate le este interzis să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român.”

3. La articolul 86, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În raport cu nevoile de încadrare, cadrele militare pot fi menținute în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare până la vârsta de 65 de ani, cu aprobarea anuală a conducătorului instituției.”

4. La articolul 86, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În raport cu nevoile de încadrare, cadrele militare în activitate din cadrul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și Serviciului de Informații Externe, altele decât cele prevăzute la alin.(2³), pot fi menținute în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare, până la vârsta de 65 de ani, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, cu aprobarea anuală a conducătorului instituției.”

5. La articolul 86, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) După împlinirea vârstei de 60 de ani, generalii și amiralii din Ministerul Afacerilor Interne, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale pot fi menținuți în activitate până la împlinirea vârstei de 65 de ani, la cerere, dacă starea de sănătate le permite rezolvarea în foarte bune condiții a atribuțiilor ce le revin, cu aprobarea conducătorului instituției.

(6) Cadrele militare din Ministerul Afacerilor Interne, altele decât cele prevăzute la alin.(2³), sunt menținute în activitate după împlinirea vârstei standard de pensionare, până la vârsta de 65 de ani, la cererea acestora, după cum urmează:

- a) cu aprobarea ministrului afacerilor interne, pentru ofițeri;
- b) cu aprobarea inspectorilor generali/similari, pentru maiștri militari și subofițeri;
- c) prevederile cuprinse la lit. a) și b) se aplică și cadrelor militare care au obținut o aprobare în prealabil.”

Art. III - Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.631 din 30 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 120, după litera f) se introduce o nouă literă, lit.g), cu următorul cuprins:

„g) să exercite o funcție sau să presteze un serviciu în sectorul privat care să presupună desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, precum și să desfășoare activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român.”

2. După articolul 130 se introduce un nou articol, art.130¹, cu următorul cuprins:

„Art.130¹ – (1) În cazul suspendării raporturilor de serviciu în condițiile art.130, încetarea suspendării are loc la data prevăzută în actul administrativ emis în acest scop.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), în situația instituirii, după caz, a stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, se poate dispune, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, încetarea suspendării raporturilor de serviciu acordate în condițiile art.130 alin.(3), (5), (6), (7) și (8), în funcție de evoluția situației operative și de specificul activităților și necesitățile unității. În această situație, polițistul de penitenciare este obligat să se prezinte la unitatea în care este încadrat, în ziua încetării suspendării raporturilor de serviciu.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(1), persoana desemnată potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane dispune încetarea suspendării raporturilor de serviciu acordate în condițiile art.130 alin.(3), (5), (6), (7) și (8) atunci când ia cunoștință de săvârșirea de către polițistul de penitenciare în cauză a uneia sau mai multor fapte care pot constitui încălcări ale interdicțiilor prevăzute la art.120.”

3. La articolul 137, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), în raport cu nevoile de încadrare, polițiștii de penitenciare pot fi menținuți în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă, până la vârsta de 65 de ani, dacă starea sănătății le permite, cu aprobarea anuală a persoanelor abilitate conform competențelor de gestiune a resurselor umane.”

Art. IV - După art. 437 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 437¹, cu următorul cuprins:

„Art.437¹ - Participarea la activități interzise

Exercitarea unei funcții sau prestarea unui serviciu în sectorul privat care presupune desfășurarea de activități cu caracter militar ori de securitate privată, în zone de conflict armat, ori desfășurarea de activități de recrutare, instruire sau consultanță pentru societăți sau companii militare ori de securitate private prezente în zone de conflict armat, cu excepția celor încredințate de autoritățile statului român, de către cadre militare, soldați sau gradați profesioniști, polițiști sau polițiști de penitenciare, în activitate sau în rezervă, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.”